

Aanbevelingsbrief voor “Make a Memory”

Als je kind sterft bij de geboorte, wordt baren opbaren. Vroeger werd je kind niet eens opgebaard en kreeg je het als ouders niet te zien. Je kreeg de boodschap er maar niet meer aan te denken. Alsof het er nooit was geweest. Hoeveel ouders hoorden niet: ‘Je bent nog jong. Je kunt er nog krijgen.’ En hun verdriet werd hiermee veilig onder de grond gestopt. De medische wereld en de samenleving waren van mening dat je niet kunt missen wat je nog niet echt hebt gehad. Het kind had nog niet of nauwelijks geleefd. Maar leven in de baarmoeder, en zelfs voordien in je verlangen is ook leven, leven dat vaak een intense verbondenheid creëert. Als je kind sterft bij de geboorte kom je van de ene onzichtbaarheid in de andere terecht. Er ontstaat plots een pijnlijke leegte waar een veelbelovende volheid werd verwacht. Vandaag weten mensen dat je kind verliezen bij de geboorte een tragedie is en toch ervaar je als ouders nog vaak een pijnlijke stilte om je heen. Het is in die eerste weken vaak oorverdovend stil om je heen. Weinig mensen beseffen hoe belangrijk het is om mooie herinneringen te hebben aan je overleden kind. Make a Memory vult dan ook in deze samenleving een belangrijke leemte op en helpt ouders en andere familieleden van een overleden kind om via prachtige foto’s herinneringen vast te leggen. Verdriet overleven is immers de herinnering levendig houden. Verzwijgen doet niet verdwijnen.

Manu Keirse

Emeritus-hoogleraar verlies

Faculteit geneeskunde KU Leuven

Auteur van de bestseller ‘Helpen bij verlies en verdriet. Een gids voor het gezin en de hulpverlener’.